Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0410

(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter, mr. M.E.J. Bracco Gartner, ir. A. van den Berg MBA, leden en mr. E.H.C. Vos, secretaris)

Datum uitspraak	31 mei 2023
Klacht van	de heer [naam 1] en mevrouw [naam 2], verder gezamenlijk te noemen de consumenten en ieder afzonderlijk te noemen de heer en mevrouw
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en de algemene voorwaarden

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. De bank heeft de persoonsgegevens van de consumenten voor een periode van 8 jaar opgenomen in het Incidentenregister, het EVR van SFH, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR en de bankrelatie met hen beëindigd. De reden hiervoor is dat de consumenten een hypothecaire geldlening hebben aangevraagd, onder overlegging van onder meer een werkgeversverklaring, terwijl de onderliggende arbeidsovereenkomst kort voor die aanvraag beëindigd was. De commissie is van oordeel dat de registraties moeten worden verwijderd uit de vier genoemde registers, omdat strafrechtelijke persoonsgegevens geregistreerd zijn en niet voldaan is aan de daarvoor geldende maatstaf. De bankrelatie hoeft niet te worden hersteld en de bank moet een deel van de kosten voor rechtsbijstand aan de consumenten vergoeden.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) de aanvullende stukken van de consumenten; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consumenten en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 14 april 2023. Op de hoorzitting was de heer aanwezig, samen met de vertegenwoordiger van de consumenten de heer mr. R. Zilver, advocaat kantoorhoudende te Utrecht. Namens de bank waren aanwezig de heer [naam 3], medewerker Veiligheidszaken, en mevrouw mr. I.H.C. Jans, advocaat kantoorhoudende te Eindhoven.

1.3 De consumenten hebben gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consumenten hebben in het verleden verschillende producten afgesloten bij de bank: de hypothecaire geldlening voor hun toenmalige woning (hierna: de voormalige woning), rekeningen in privé en rekeningen voor de ondernemingen van de heer (hij heeft een kapsalon en is vennoot van een vennootschap onder firma), een beleggingsrekening en verzekeringen bij Interpolis via bemiddeling van de bank. Op de relatie van de consumenten met de bank zijn de Algemene Bankvoorwaarden van toepassing verklaard. Relevante bepalingen zijn opgenomen in de bijlage.

2.2 In 2020 hebben de consumenten een nieuwe woning gekocht (hierna: de nieuwe woning). Een onafhankelijke hypotheekadviseur (hierna: de hypotheekadviseur) heeft daarom op 18 november 2020 bij de bank een aanvraag ingediend voor een hypothecaire geldlening. Daarbij heeft de hypotheekadviseur stukken ingediend, waaronder een werkgeversverklaring ter onderbouwing van het inkomen van mevrouw (hierna: de werkgeversverklaring). In de werkgeversverklaring is opgenomen dat mevrouw in dienst is tot 1 mei 2021. Voordat de hypotheekadviseur de stukken indiende bij de bank, is de arbeidsovereenkomst van mevrouw beëindigd. Dat hebben de consumenten of de hypotheekadviseur niet doorgegeven aan de bank.

2.3 Op 7 december 2020 heeft de bank een offerte uitgebracht aan de consumenten. In de offerte is het inkomen van beide consumenten opgenomen en is zowel voor het inkomen van de heer als voor het inkomen van mevrouw vermeld:

> *"Wij hebben uw inkomen meegenomen voor: 100%"*

2.4 In de begeleidende brief bij de offerte is opgenomen dat de hoogte van de hypothecaire geldlening berekend is op basis van het toetsinkomen en dat het toetsinkomen opgenomen is in de offerte. De consumenten hebben de offerte op 14 december 2020 voor akkoord ondertekend. Op 30 december 2020 is de hypothecaire geldlening gepasseerd bij de notaris.

2.5 In april 2022 constateerde de bank dat mevrouw in 2020 slechts twee maanden gewerkt heeft bij de werkgever uit de werkgeversverklaring. De bank heeft hierover vragen gesteld aan de consumenten. Uiteindelijk heeft de bank besloten de persoonsgegevens van de consumenten te registreren in het Incidentenregister, het Intern Verwijzingsregister (IVR) en het Extern Verwijzingsregister van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken (SFH).

Dit heeft de bank in een brief van 10 mei 2022 aan de consumenten kenbaar gemaakt. In die brief is opgenomen:

> *"Reden van opname*
> *Uw gegevens zijn opgenomen om de volgende redenen: U heeft ten behoeve van een financieringsaanvraag samen met uw partner een inkomen gepresenteerd dat op het moment van aanbieden, 18 november 2020 reeds eindig was.*
>
> *Het inkomen dat uit dienstverband genoten werd door mevrouw (…) is in de maand november 2020 voor het laatst ontvangen. Gebaseerd op feiten uit het aangeleverde arbeidscontract valt te concluderen dat de opzegtermijn van 4 weken respecterend het dienstverband in de maand oktober reeds beëindigd moet zijn. De maand november is daarbij als de wettelijke uitwerkperiode te labelen.*
>
> *Hiervan is aangifte gedaan bij de politie door Rabobank."*

2.6 Bovendien heeft de bank de bancaire relatie met de consumenten beëindigd, om dezelfde reden als waarom zij de persoonsgegevens van de consumenten geregistreerd heeft. In dat kader heeft de bank de privérekeningen, beleggingsrekening en zakelijke rekeningen van de consumenten beëindigd. Ook heeft zij de consumenten verzocht hun woonverzekering elders onder te brengen, of een ander intermediair te kiezen. De hypothecaire geldlening blijft wel behouden, maar kan niet worden uitgebreid.

De klacht en vordering

2.7 De consumenten erkennen dat zij de bank hadden moeten laten weten dat het dienstverband van mevrouw met een vaststellingsovereenkomst van 16 november 2020 beëindigd was, maar zij vinden de maatregelen van de bank te zwaar. Er is geen sprake van fraude en de consumenten hebben de beëindiging van de arbeids-overeenkomst niet bewust verzwegen. Zij hebben daarom een klacht ingediend over de registratie van hun persoonsgegevens in het Incidentenregister, het IVR en het EVR van SFH en over de beëindiging van de bancaire relatie. De consumenten vorderen dat de registraties verwijderd worden, dat de bankrelatie hersteld wordt en zij vorderen schadevergoeding. De schadevergoeding bestaat uit een bedrag van € 2.410,- voor de kosten van rechtsbijstand (begroot) en € 1.355,- voor gederfde inkomsten.

2.8 Op 24 september 2020 vernamen de consumenten van hun hypotheekadviseur welke stukken zij moesten aanleveren. Die stukken hebben zij vervolgens verzameld en de volgende week bij de hypotheekadviseur aangeleverd, waaronder de arbeids-overeenkomst van mevrouw. Daarna hadden de consumenten geen contact meer met de hypotheekadviseur en heeft hij in november 2020 de stukken naar de bank gestuurd. Daar zat dus een behoorlijke periode tussen en de consumenten hebben geen rechtstreeks contact gehad met de bank. Volgens de consumenten hebben zij er daarom niet aan gedacht om de beëindiging van het dienstverband door te geven.

2.9 Dat de consumenten abusievelijk de beëindiging van de arbeidsovereenkomst niet kenbaar gemaakt hebben, komt ook doordat zij zich in een buitengewoon stressvolle situatie bevonden. COVID-19 had een grote impact op hen, met name omdat zowel mevrouw als de zoon van de consumenten in de risicogroep vielen. De zoon van de consumenten was in die periode ziek en de consumenten gingen ziekenhuis in, ziekenhuis uit. Bovendien dreigde in de periode van de financieringsaanvraag een lockdown te worden ingesteld waardoor de heer de kapsalon zou moeten sluiten. Die lockdown kwam er uiteindelijk ook. De consumenten maakten zich daarom zorgen over de kapperszaak en het personeel.

2.10 Daarnaast was het inkomen van mevrouw volgens de consumenten niet noodzakelijk om de hypotheeksom te verkrijgen. Het was slechts zekerheidshalve meegenomen in de financieringsaanvraag.

2.11 De consumenten hebben verder naar voren gebracht dat zij door de maatregelen van de bank belemmerd worden in hun toegang tot het bancaire systeem. Zowel in privé als met de ondernemingen. Dat kan ook gevolgen hebben voor het personeel van de consumenten.

Het verweer

2.12 De bank heeft de volgende verweren gevoerd.

2.13 Door niet door te geven dat het dienstverband van mevrouw beëindigd was, hebben de consumenten een onjuiste voorstelling gegeven van hun financiële situatie. De consumenten moeten volgens de bank hebben geweten dat dit van belang was voor de financieringsaanvraag. Dat de consumenten de stukken zes weken voor de aanvraag naar de hypotheekadviseur hadden gestuurd, doet daar niks aan af. De consumenten waren verantwoordelijk voor hetgeen de hypotheekadviseur verstrekte.

2.14 Bovendien betwist de bank dat het inkomen van alleen de heer voldoende was. De financiering is verstrekt op basis van beide inkomens en dat is ook aan de consumenten kenbaar gemaakt.

2.15 Op het moment dat de aanvraag werd ingediend, was de arbeidsrelatie al beëindigd. Enkele weken later hebben de consumenten de offerte ontvangen van de bank, maar toen hebben zij niet alsnog kenbaar gemaakt dat mevrouw geen baan meer had, terwijl in de offerte het inkomen van beide consumenten vermeld werd. Zij hebben de offerte juist voor akkoord ondertekend, wetende dat die gebaseerd was op beide inkomens. Volgens de bank is sprake van een Incident, zoals bedoeld in het Protocol Incidenten-waarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (hierna: PIFI, zie de bijlage). Bovendien was zij op grond van artikel 5.2.1. van het PIFI verplicht om de persoons-gegevens van de consumenten op te nemen in het EVR van SFH, omdat de gedragingen van de consumenten een bedreiging vormen voor de (financiële) belangen van de bank en voor de continuïteit en/of integriteit van de financiële sector.

2.16 De bank heeft in haar dupliek en tijdens de hoorzitting benadrukt dat zij geen strafrechtelijke persoonsgegevens heeft geregistreerd en dat dus niet getoetst hoeft te worden of sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit. In haar verweer heeft de bank benoemd dat in dit geval wel voldaan wordt aan die maatstaf voor de opname van strafrechtelijke persoonsgegevens.

2.17 Volgens de bank was zij op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden bevoegd om de bancaire relatie met de consumenten op te zeggen. Omdat sprake is van niet-integer gedrag van de consumenten en omdat sprake is van een vertrouwensbreuk.

2.18 Volgens de bank voldoen haar maatregelen aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit. De registratie in het EVR van SFH heeft alleen invloed op aanvragen van hypothecaire geldleningen. De consumenten kunnen wel andere financiële producten aanvragen bij andere banken, zowel in privé als zakelijk. Bovendien heeft de bank zich coulant opgesteld door de hypothecaire geldlening niet op te zeggen en hebben de consumenten geen actueel belang naar voren gebracht.

2.19 Tot slot bestaat volgens de bank geen aanleiding om de consumenten schadevergoeding te betalen, omdat de bank haar maatregelen rechtsgeldig genomen heeft. Bovendien is de schade niet onderbouwd.

3. De beoordeling

Te beoordelen vragen

3.1 Aan de commissie is ter beoordeling voorgelegd of de bank de relatie met de consumenten moet herstellen, of de persoonsgegevens van de consumenten verwijderd moeten worden uit de Gebeurtenissenadministratie, het Incidentenregister, het IVR en het EVR van SFH en of de bank schadevergoeding moet betalen aan de consumenten. Deze vragen beantwoordt de commissie als volgt. De commissie is van oordeel dat de bank de persoonsgegevens moet verwijderen uit zowel het EVR van SFH en het Incidentenregister als de Gebeurtenissenadministratie en het IVR en dat een deel van de kosten voor rechtsbijstand moet worden vergoed. De opzegging van de bankrelatie acht de commissie naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar. De vordering tot schadevergoeding wordt gedeeltelijk toegewezen. Dit alles wordt als volgt toegelicht.

De registers met externe werking: het Incidentenregister en het EVR van SFH

3.2 De commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in met name het Incidentenregister en het EVR van SFH voor de consumenten verstrekkende consequenties kan hebben.

Alle deelnemende verstrekkers van hypothecaire geldleningen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van een andere deelnemer. Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen een hypothecaire geldlening aan de consument zullen weigeren. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.[1] De eisen voor registratie in het Incidentenregister en het EVR van SFH zijn opgenomen in het PIFI. Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector.

3.3 Volgens de bank heeft zij geen strafrechtelijke persoonsgegevens opgenomen in de registers en hoeft dus niet te worden getoetst aan de maatstaf voor de registratie van strafrechtelijke persoonsgegevens. De bank beroept zich op voornoemde bepalingen uit het PIFI. Omdat sprake is van de verwerking van de persoonsgegevens van de consumenten, is de Algemene Verordening Gegevensbescherming van toepassing (AVG, zie de bijlage). De bank heeft toegelicht dat de grondslag voor het verwerken van de persoonsgegevens van de consument is gelegen in artikel 6, lid 1, onder f AVG; de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is. Voor zover de commissie wel van oordeel is dat de bank strafrechtelijke persoonsgegevens geregistreerd heeft, heeft de bank gesteld dat voldaan is aan de maatstaf voor verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens in de registers.

3.4 Nadat de bank de persoonsgegevens van de consumenten geregistreerd heeft, hebben de consumenten daar bezwaar tegen aangetekend. In reactie op dat bezwaar heeft de bank onder meer gesteld dat het feit dat stukken overgelegd zijn waarin wordt verklaard dat er een dienstverband is, terwijl mevrouw wist dat het dienstverband zou worden beëindigd, een serieuze vorm van fraude is die ontoelaatbaar is. De bank heeft verder gesteld dat zij *in de Gebeurtenissenadministratie* het gehele onderzoeksdossier geregistreerd heeft, waarover later meer. Ook heeft de bank aangifte gedaan van (volgens haar) strafrechtelijke feiten en dit benoemd in het Incidentenregister (zie overweging 2.5).

[1] Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, en GC Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377.

In verband met het voorgaande is de commissie van oordeel dat de bank wel strafrechtelijke persoonsgegevens geregistreerd heeft, zoals bedoeld in artikel 10 AVG. Alleen al de verwijzing naar de aangifte bij de politie in het Incidentenregister geeft weer dat de bank de feiten als strafbaar kwalificeerde en dat ook als zodanig geregistreerd heeft. Voorts merkt de commissie op dat het begrip fraude weliswaar een verzamelbegrip is en als zodanig niet gedefinieerd is in het Wetboek van Strafrecht, maar het verwijst wel naar strafbare feiten.[2] De commissie gaat dan ook over tot de beoordeling van de vraag of voldaan is aan de maatstaf voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens.

3.5 Strafrechtelijke persoonsgegevens moeten in voldoende mate vaststaan om geregistreerd te mogen worden. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[3] Het is aan de bank om aan te tonen dat hiervan sprake is.

3.6 Volgens de bank is de stelling van de consumenten dat zij niet bewust verzwegen hebben dat het dienstverband van mevrouw beëindigd was, ongeloofwaardig. Volgens de bank is er sprake van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld van betrokkenheid bij het aangaan van een hypothecaire schuld door het toepassen van listige kunstgrepen en/of een samenweefsel van verdichtsels en het verwerven van een hypothecaire geldlening die door valsheid in geschrift en/of oplichting is verkregen.

3.7 Voor de commissie is echter niet komen vast te staan dat de consumenten bewust verzwegen hebben dat het inkomen van mevrouw was weggevallen, vanwege de volgende omstandigheden en op basis van de indruk die de commissie gekregen heeft tijdens de hoorzitting.

3.8 Ten eerste vroegen de consumenten de hypothecaire geldlening aan in een voor hen stressvolle periode, in verband met de gezondheid van mevrouw en van hun zoon en de onzekerheden van de lockdowns voor de kapperszaak van de heer.

[2] Zie CvB Kifid nr. 2023-0015, overweging 6.20.
[3] Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.

Ook het tijdsverloop tussen het aanleveren van de stukken bij de hypotheekadviseur en de aanvraag bij de bank speelt een rol. In reactie op de stelling van de bank dat de consumenten moesten weten dat het inkomen van mevrouw van belang was voor de bank, hebben de consumenten toegelicht dat zij vooral op de maandlasten letten. Die konden zij makkelijk betalen, ook zonder het inkomen van mevrouw. Bovendien heeft de hypotheekadviseur gezegd dat het inkomen van mevrouw alleen zekerheidshalve meegenomen is in de aanvraag. Dat de consumenten er onder deze omstandigheden niet aan hebben gedacht om aan de bank door te geven dat hun financiële situatie veranderd was, acht de commissie aannemelijk. Anders dan de stelling van de bank dat het verhaal van de consumenten ongeloofwaardig is, is door de bank geen ander bewijs geleverd.

3.9 Gelet op het voorgaande is de commissie dan ook van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat de consumenten bewust hebben verzwegen dat het dienstverband van mevrouw beëindigd was. Van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit is dan ook geen sprake.

Conclusie ten aanzien van het Incidentenregister en het EVR van SFH

3.10 Op basis van het voorgaande is de commissie van oordeel dat de bank de persoonsgegevens van de consumenten moet verwijderen uit het Incidentenregister en het EVR van SFH.

Afsluitende opmerkingen over het toetsingskader voor registraties

3.11 De commissie merkt nog het volgende op over het standpunt van de bank dat zij geen strafrechtelijke persoonsgegevens geregistreerd heeft en dat daarom niet getoetst hoeft te worden aan het kader voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens. Uit het dossier heeft de commissie opgemaakt dat de bank de consumenten wel degelijk heeft verdacht van hypotheekfraude. Wat daar verder ook van zij, de commissie wil onderstrepen dat voor het opnemen van persoonsgegevens in een waarschuwingsregister ten behoeve van derden (in dit geval het EVR van SFH) hoe dan ook zeer strenge eisen gelden. Het is immers een maatregel die verstrekkende gevolgen kan hebben. De maatregel mag dan ook niet lichtzinnig worden gebruikt, zoals ook naar voren komt in het toetsingskader van artikel 6, lid 1, onder f AVG, dat van toepassing is op de verwerking van niet-strafrechtelijke persoonsgegevens. Volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie[4] is de verwerking van persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder f AVG, namelijk pas rechtmatig als aan de volgende drie cumulatieve voorwaarden is voldaan. Ten eerste moet sprake zijn van de behartiging van een gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke.

[4] HvJ EU 4 mei 2017, ECLI:EU:C:2017:336 (Rigas), vanaf overweging 28.

Het gaat dan om een belang dat ook in rechte beschermd wordt, dat beschermingswaardig wordt geacht en 'afgedwongen' kan worden.[5] Ten tweede moet de verwerking noodzakelijk zijn voor de behartiging van dat gerechtvaardigd belang. De inbreuk op de privacy van de betrokkene door de registratie moet in verhouding staan tot het doel van de gegevensverwerking (proportionaliteit). Ook moet het doel niet op een minder nadelige manier te bereiken zijn (subsidiariteit). De verwerking van persoonsgegevens moet beperkt blijven tot de informatie die strikt noodzakelijk is.[6] Ten derde moet voldaan zijn aan de voorwaarde dat de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene niet prevaleren boven de rechten van de verwerkingsverantwoordelijke. De uitkomst van deze belangenafweging is afhankelijk van de omstandigheden van het geval.[7]

3.12 Ten overvloede merkt de commissie op dat, als de bank geen strafrechtelijke gegevens geregistreerd zou hebben, de commissie van oordeel is dat het niet noodzakelijk is dat derden gewaarschuwd worden voor het feit dat de consumenten de hypothecaire geldlening hebben aangevraagd nadat een in de aanvraag betrokken dienstverband beëindigd was. Het enkele feit dat de hypotheekadviseur de aanvraag heeft ingediend nadat het dienstverband van mevrouw beëindigd was en dat de consumenten, onder de gegeven omstandigheden (zie overweging 3.8) ook daarna de bank daar niet van op de hoogte hebben gesteld, is onvoldoende voor een zware maatregel als de registratie van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR van SFH. Er is dus in elk geval niet voldaan aan de hiervoor besproken tweede voorwaarde van artikel 6, lid 1, onder f AVG.

De Gebeurtenissenadministratie en het IVR

3.13 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op goede gronden tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) mocht overgaan, wordt het volgende overwogen.

3.14 Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven.

[5] Autoriteit Persoonsgegevens https://autoriteitpersoonsgegevens.nl/sites/default/files/atoms/files/normuitleg_gerechtvaardigd_belang.pdf
[6] Artikel 5 AVG (zie bijlage).
[7] Zie ook GC Kifid 2023-0318A.

De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van de persoonsgegevens van de consumenten in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consumenten tot verwijdering van hun gegevens uit het IVR zo begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissen-administratie moet worden begrepen. De opname van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenisseinadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met de AVG en de UAVG.

3.15 Zoals in overweging 3.4 benoemd, heeft de bank haar hele onderzoeksdossier in de Gebeurtenissenadministratie opgenomen. Dit bevat in elk geval het proces-verbaal van de aangifte van de bank en mogelijk ook de klachtcorrespondentie, waaronder het bezwaar van de consumenten en de reactie daarop van de bank. In het proces-verbaal van aangifte is opgenomen dat de consumenten zich volgens de bank schuldig gemaakt hebben aan strafbare feiten en in de klachtcorrespondentie zijn de gebeurtenissen door de bank gekwalificeerd als een 'ernstige vorm van fraude'. De commissie concludeert dan ook dat ook in de Gebeurtenissenadministratie strafrechtelijke persoonsgegevens zijn opgenomen.

3.16 Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval de consumenten) zwaarder wegen dan die belangen. Bovendien mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.

3.17 De hiervoor onder 3.5 genoemde maatstaf dat heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan, is ook van toepassing op registraties van straf-rechtelijke persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit immers niet voort uit de aard van het register, maar uit de strafrechtelijke aard van de geregistreerde persoonsgegevens.[8]

[8] Zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2, Geschillencommissie Kifid 2016-061 onder 4.6 en Geschillencommissie Kifid 2019-1076 onder 4.5.

Verder moeten de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR voldoen aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.

3.18 In overweging 3.9 heeft de commissie geoordeeld dat geen sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan strafbare feiten. De registraties in de Gebeurtenissenadministratie moeten dan ook worden verwijderd. De registratie in het IVR kan niet los worden gezien van de Gebeurtenissenadministratie, omdat het IVR aan de Gebeurtenissenadministratie gekoppeld is. Zonder de registratie in de Gebeurtenissenadministratie kan dus geen registratie in het IVR bestaan, zodat ook de registratie in het IVR moet worden verwijderd.

Beëindiging van de bankrelatie

3.19 Bij de beoordeling van de beëindiging van de bankrelatie van de consumenten geldt als uitgangspunt dat de bank in beginsel bevoegd is de bankrelatie op te zeggen. Deze bevoegdheid staat in artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden (zie de bijlage). Op grond van die bepaling staat het de bank vrij de relatie met de consumenten op te zeggen indien daartoe voldoende aanleiding bestaat en de reden van opzegging aan de consumenten is medegedeeld.

3.20 De rechten en verplichtingen van partijen worden echter niet alleen bepaald door afspraken die zij met elkaar hebben gemaakt, maar ook door de redelijkheid en billijkheid die hun rechtsverhouding beheersen. De bank dient dan ook, mede gelet op de op haar rustende zorgplicht, rekening te houden met de gerechtvaardigde belangen van de consumenten. Dit is ook opgenomen in artikel 2 van de Algemene Bank-voorwaarden. Daarin staat dat de bank bij haar dienstverlening de nodige zorgvuldigheid in acht neemt en daarbij naar beste vermogen met de belangen van de consumenten rekening houdt (zie de bijlage). Verder kan de bank geen beroep doen op haar opzeggingsbevoegdheid als dat in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn (artikel 6:248 lid 2 BW, zie de bijlage). Bij de beoordeling van de zorgplicht en de omstandigheden van het geval wordt enerzijds de bijzondere maatschappelijke positie van banken als uitgangspunt genomen, gelet op het belang van particulieren en bedrijven bij het kunnen deelnemen aan het bancaire verkeer. Anderzijds geldt dat banken belang hebben bij en verantwoordelijkheid hebben voor het beperken van risico's in verband met het betalingsverkeer.

3.21 De commissie is van oordeel dat de opzegging van de bankrelatie naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is. Vaststaat dat de consumenten een hypotheekaanvraag hebben ingediend met daarbij stukken over een baan van mevrouw, terwijl kort voor de daadwerkelijke aanvraag die baan opgezegd was. De commissie begrijpt dat het vertrouwen van de bank daardoor geschonden is en dat zij de relatie met de consumenten daarom opgezegd heeft.

Bovendien speelt een rol dat de bank de hypothecaire geldlening niet opgezegd heeft, zodat de gevolgen van de relatiebeëindiging beperkt zijn. Doordat de bank de persoonsgegevens van de consumenten niet in het algemene EVR opgenomen hebben, waren zij bovendien in staat bij andere banken financiële diensten af te sluiten. De vordering tot herstel van de bankrelatie wordt dan ook afgewezen.

Schadevergoeding

3.22 De consumenten hebben vergoeding gevorderd voor gederfde inkomsten. Deze vordering is echter niet onderbouwd en wordt om die reden afgewezen.

3.23 Daarnaast hebben de consumenten schadevergoeding gevorderd voor hun kosten voor rechtsbijstand. De kosten van een gemachtigde van de consumenten in het voortraject kunnen in aanmerking komen voor vergoeding. Het gaat hierbij om de kosten als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 aanhef en onder c BW nu het kosten ter verkrijging van voldoening buiten rechte zijn. De consumenten hebben correspondentie in de voorfase tussen hun advocaat en de bank overgelegd. Daarmee staat voldoende vast dat hun advocaat werkzaamheden ter verkrijging van voldoening buiten rechte heeft verricht.

3.24 Op grond van de Vergoedingsregeling Buitengerechtelijke Incassokosten[9] kan de commissie in het geval de toegewezen vordering niet in een geldwaarde is uitgedrukt bij het bepalen van de hoogte van de vergoeding aansluiting zoeken bij het tarief dat zij het meest geraden acht. De toegewezen vordering tot verwijdering van de registraties, is niet in een geldwaarde uit te drukken.

3.25 De Vergoedingsregeling Buitengerechtelijke Incassokosten kent voor vorderingen van onbepaalde waarde geen tarief. Conform het advies in het Rapport BGK-integraal 2013 wordt dan ook aansluiting gezocht bij het tarief voor vorderingen van € 15.000,-. De buitengerechtelijke kosten aan de zijde van de consumenten worden zodoende door de commissie vastgesteld op € 200,- (tarief V).

3.26 Omdat de consumenten gedeeltelijk in het gelijk worden gesteld, komen de gevorderde proceskosten voor vergoeding in aanmerking volgens het Liquidatietarief Kifid.[10] Hierbij wordt eveneens aansluiting gezocht bij het tarief voor vorderingen van € 15.000,-. De kosten van de procedure aan de zijde van de consumenten worden door de commissie vastgesteld op € 800,- (twee punten x tarief V Kifid). De commissie is van oordeel dat de bank hiervan 50% aan de consumenten dient te vergoeden, oftewel € 400,-.

[9] Zie 'Vergoedingsregeling buitengerechtelijke incassokosten' op www.kifid.nl onder 'Reglementen en statuten'.
[10] Zie 'Liquidatietarief behorende bij Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies' op www.kifid.nl onder 'Reglementen en statuten'.

Ambtshalve toetsing

3.27 De overeenkomst die in deze klachtprocedure centraal staat is gesloten tussen de financiële dienstverlener die bedrijfsmatig handelt en een consument. In dat geval vindt ook ambtshalve toetsing plaats aan het Europese en Nederlandse (consumenten)recht. Het beding dat voor de beoordeling van de klacht van de consument relevant is, te weten artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden, is door de commissie getoetst en niet oneerlijk bevonden.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank, binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd:

- de registraties uit het Incidentenregister, het EVR van SFH, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR verwijdert;
- een bedrag van € 200,- aan buitengerechtelijke kosten aan de consumenten vergoedt;
- een bedrag van € 400,- aan proceskosten aan de consumenten vergoedt.

Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en algemene voorwaarden

Relevante bepalingen uit de Algemene Bankvoorwaarden

Artikel 2 – Zorgplicht

Wij hebben een zorgplicht. U bent ook zorgvuldig tegenover ons en u mag van onze dienstverlening geen misbruik maken.

1. Wij zijn bij onze dienstverlening zorgvuldig en houden hierbij zo goed mogelijk rekening met uw belangen. Dit doen wij op een manier die aansluit bij de aard van de dienstverlening. Deze belangrijke regel geldt altijd. Andere regels in de ABV of in de voor producten of diensten geldende overeenkomsten en de daarbij behorende bijzondere voorwaarden kunnen dit niet veranderen. Wij streven naar begrijpelijke producten en diensten. Ook streven wij naar begrijpelijke informatie over die producten en diensten en de risico's ervan.

2. U bent zorgvuldig tegenover ons en houdt zo goed mogelijk rekening met onze belangen. U werkt eraan mee dat wij onze dienstverlening correct kunnen uitvoeren en aan onze verplichtingen kunnen voldoen. Hiermee bedoelen wij niet alleen onze verplichtingen tegenover u, maar bijvoorbeeld ook verplichtingen die wij in verband met onze dienstverlening aan u hebben tegenover toezichthouders of fiscale of andere (nationale, internationale of supranationale) autoriteiten. U geeft ons, als wij daarom vragen, de informatie en documentatie die wij daarvoor nodig hebben. Als het u duidelijk moet zijn dat wij die informatie of documentatie nodig hebben, geeft u die uit uzelf.

U mag onze diensten of producten alleen gebruiken waarvoor ze zijn bedoeld en hiervan geen misbruik (laten) maken. Denkt u bij misbruik bijvoorbeeld aan strafbare feiten of activiteiten die schadelijk zijn voor ons of onze reputatie of die de werking en betrouwbaarheid van het financiële stelsel kunnen schaden.

Artikel 35

1. U kunt de relatie tussen u en ons opzeggen. Wij kunnen dit ook. Het is daarvoor niet nodig dat u in verzuim bent met de nakoming van een verplichting. Wij houden ons bij opzegging aan onze zorgplicht als genoemd in artikel 2 lid 1 ABV. Als u ons vraagt waarom wij de relatie opzeggen, dan laten wij u dat weten.

2. Opzegging betekent dat de relatie en alle lopende overeenkomsten worden beëindigd. Gedeeltelijke opzegging kan ook. In dat geval kunnen er bijvoorbeeld bepaalde overeenkomsten blijven bestaan.

3. Als er voor de beëindiging van een overeenkomst voorwaarden gelden, zoals een opzegtermijn, worden die nageleefd. Tijdens de afwikkeling van de relatie en de beëindigde overeenkomsten blijven alle toepasselijke voorwaarden van kracht.

Relevante bepalingen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;

3 (…)

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(…)

3.1.3 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de Deelnemers, alsmede de Organisatie van de Deelnemers via een Verwijzingsapplicatie. De Verwijzingsgegevens worden ontsloten door de Verwijzingsapplicatie

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*

- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*

- *op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'*

4.1.2 Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN en SFH (de Fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

4.3.1 Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.

4.3.2 Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers.

Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a. De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b. In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c. Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:

a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);

b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);

c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");

d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid");

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");

f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").

2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

a. ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op

grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(…)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(…)

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5 Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Relevante artikelen uit het Burgerlijk Wetboek (BW), boek 6

Artikel 248

1. Een overeenkomst heeft niet alleen de door partijen overeengekomen rechtsgevolgen, maar ook die welke, naar de aard van de overeenkomst, uit de wet, de gewoonte of de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeien.

2. Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.